Protocoalele înțelepților din Sion

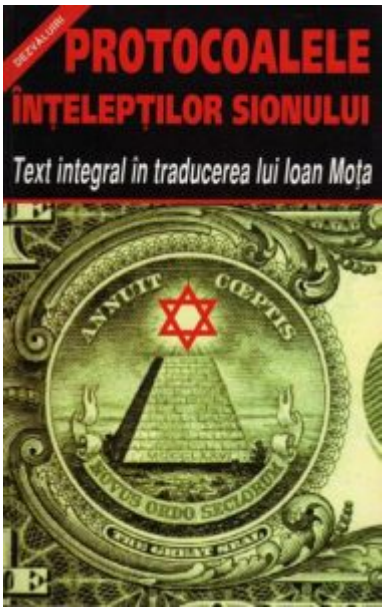

Ne aflăm în perioada dintre comemorarea internațională a Holocaustului din 27 ianuarie, și comemorarea din Israel, care are loc la o săptămână după Pesah, anul acesta în 8 aprilie. În această perioadă aș vrea să scriu despre antisemitism și Holocaust. Acesta va fi primul articol al seriei.

Protocoalele înțelepților din Sion este o cărticică de vreo 100 de pagini care conține esența ideilor antisemite adunate de-a lungul anilor. Este cel mai răspândit document antisemit din istorie, cu un impact devastator asupra sorții evreilor în sec. XX. Această falsificare a apărut pentru prima oară în Rusia, în 1903, cu sprijinul bisericii și al autorităților țariste. Mai târziu a devenit una din cărțile de bază folosite de naziști pentru justificarea ororilor comise de ei. Chiar în zilele noastre cartea este folosită în același scop de diverse organizații antisemite. În unele țări arabe, ea este împărțită gratuit celor interesați. Nimeni nu știe – sau nu-i pasă – că este vorba despre cel mai mare fals literar din istorie.

Protocoalele sunt un plagiat al unei broșuri de satiră politică din sec. al XIX-lea. Ea a fost falsificată, toate comploturile din versiunea originală au fost atribuite evreilor, totul devenind un complot mondial pentru a domina lumea. Acest fals grosolan este opera renumitei *Ohrana*, poliția secretă a țarilor ruși. Ea a fost publicată în 1903, la Sankt Petersburg, în ziarul *Znamia* (Steagul). Cartea conține 24 de texte antisemite, sub formă de protocoale, care după părerea lor ar fi fost scrise la o întrunire secretă a conducerii poporului evreu, în cadrul primului congres sionist din 1897. Din texte reiese că evreii, abuzând de buna credință a conducerii popoarelor, ar încerca să distrugă marile culturi, provocând războaie între prieteni prin intermediul francmasoneriei, ar căuta să pună mâna pe toate bogățiile, plănuind ca până la urmă să preia controlul asupra întregii lumi.

Broșura originală, semnată de Maurice Joly și îndreptată împotriva lui Napoleon III, a apărut în 1864 la Bruxelles sub titlul *Dialogue aux enfers entre Montesquieu et Machiavel* [Dialog în infern între Montesquieu și Machiavelli]. Din protocoale și din anexele care le-au fost adăugate reiese că evreii folosesc diferite strategii pentru a-și inițiat Revoluția Franceză, liberalismul, socialismul, comunismul și anarhismul, făcând totul pentru a se infiltra în cercurile conducătoare ale societății europene. Tot ei produc crizele financiare și oscilațiile cursurilor valutare. Influența evreiască se face simțită în mass-media, unde răspândește prejudecăți bazate pe religie și etnie. Evreii construiesc infrastructură subterană, de unde vor bombarda orașele care li se opun. Când vor ajunge la putere, întreaga lume va fi la cheremul lor.

Începutul se găsește probabil într-o scrisoare falsificată sau poate chiar inventată, primită de preotul catolic antisemit Augustin Barruel de la un anume Jean Baptiste Simonini din Florența. Scrisoarea făcea parte dintr-o corespondență mai lungă între cei doi despre rolul francmasonilor în provocarea Revoluției Franceze – mai ales că după părerea lor majoritatea erau evrei. Această scrisoare a primit amploare în a doua jumătate a secolului al XIX-

lea, odată cu creșterea antisemitismului în Europa. Scrisoarea a fost publicată pentru prima oară în revista *Le Contemporain* în 1878, ajungând să stea la baza majorității teoriilor conspiraționiste despre planul liderilor evrei de a cuceri lumea.

Teoriile conspiraționiste au apărut și în presa germană. Prototipul protocoalelor a apărut în romanul *Biarritz*, scris de Hermann Goedsche, care a apărut la Berlin în 1868. Autorul semna cu pseudonimul Sir John Retcliffe. În capitolul intitulat *În cimitirul evreiesc din Praga,* reprezentanții celor 12 triburi se întrunesc pentru a raporta despre progresele făcute în planul de cucerire a lumii. La sfârșitul ședinței, președintele din tribul Levi își exprimă speranța că la următoarea întâlnire, peste 100 de ani, evreii să fie „prinții lumii". Acest discurs, numit mai târziu „discursul rabinului", a fost elementul principal pe baza căruia fost alcătuită cartea „Protocoalele înțelepților din Sion".

Printre autorii acestei „capodopere" se află și câțiva evrei. Unul dintre ei este Yaakov Brafman, un evreu care s-a convertit pentru a avansa în carieră și a devenit turnător la *Ohrana*. În 1869 el a publicat cartea *Hakahal* (Publicul), despre una din comunitățile evreiești autonome care existau în Rusia până în 1844, când au fost desființate. Rolul lor era să-i reprezinte pe membrii comunității în fața autorităților. El a luat registrele (*pinkasim*) din orașul Minsk din ultimii 50 de ani și le-a falsificat. El descrie cum negustorii evrei sunt îndrumați să-i înșele pe negustorii ruși ca să pună mâna pe toată piața. În editura din 1888, el defăimează organizația evreiască pentru educație *Kol Israel Haverim*, susținând că singurul ei obiectiv este să se impună pe tot globul. Curând după aceea, *Kol Israel Haverim* a fost interzis în Rusia.

Alt exemplu este Frederick Millingen, cunoscut sub pseudonimul Osman Bey. El era un evreu sârb convertit (după alte surse era fiul unui medic englez, convertit întâi la islam, apoi la creștinism ortodox) cunoscut ca escroc internațional. Cartea lui cea mai cunoscută este *Cucerirea lumii de către evrei,* în care și el învinovățește organizația *Kol Israel Haverim* de toate relele lumii. El călătorea din oraș în oraș ca să-și răspândească cărțile veninoase.

* * *

Probabil că cel care a falsificat aceste protocoale a fost Piotr Ivanovici Racikovsky, șeful departamentului pentru străinătate al poliției secrete ruse, *Ohrana,* cu reședința la Paris, unde tocmai se desfășura procesul Dreyfus. Organele de dreapta din Franța erau interesate în acest document pentru a-l învinui pe Dreyfus de conspirație, iar rușii aveau nevoie de el pentru a-și promova politica de antisemitism. În 1903 publicistul basarabean Pavel Krușevan (sau Crușeveanu) a publicat o variantă prescurtată a protocoalelor cu titlul *Planul pentru cucerirea lumii de către evrei*. În 1905, împreună cu alt coleg antisemit, au publicat varianta completă a protocoalelor sub numele de *Rădăcina problemelor noastre*. Ea a apărut ca o anexă a broșurii lui Serghei Nilus: *Mare în Mic: Venirea Anti-Cristului și rolul Satanei pe pământ*. *O posibilitate politică iminentă.*

După Revoluția Bolșevică, cei care au fugit în Vest au adus cu ei protocoalele și le-au publicat în întregime în anuarul lor *Luci Sveta* (O rază de lumină) la Berlin, în mai 1920. Cu un an înainte a apărut varianta germană *Die Geheimnisse der Weisen von Zion* editat de Ludwig Müller von Hausen, sub pseudonimul Gottfried zur Beek. Naziștii au folosit și ei aceste protocoale. În anii 1919-1923 ideologul nazist Alfred Rosenberg a scris cinci broșuri despre „conspirația evreiască". În anul 1933 a apărut ediția nazistă a cărții.

În anii 1920 protocoalele au fost publicate pentru prima oară în Statele Unite. Câteva ziare au publicat rezumate. Principalul susținător al protocoalelor a fost un antisemit notoriu, milionarul Henry Ford. El a publicat cartea sub titlul *The International Jews: The World's Foremost Problem* (Evreii internaționali: Principala problemă a lumii) în 500,000 de exemplare. În 1927 el a încercat să dezmintă acest fapt și să retragă cartea de pe piață, dar era prea târziu. În 1920 protocoalele au apărut și în Marea Britanie, unde majoritatea ziarelor au publicat capitole din carte.

În perioada interbelică protocoalele au apărut în majoritatea limbilor europene, precum și în arabă. Tot atunci au avut loc două procese, unul în 1934 în Africa de Sud și unul în 1934-1935 la Berna, Elveția. Ambele cazuri s-au încheiat cu sentința că protocoalele sunt o falsificare.

Pentru liderii naziști, protocoalele erau adevăruri care sprijineau dorința lor de a elimina poporul evreu. Ele au

convins pe mulți dintre adepții lor să se alăture naziștilor, justificând faptelor lor oribile. În ochii lor, protocoalele îndreptățeau exterminarea poporului evreu.

Răspândirea largă a protocoalelor s-a păstrat și după al Doilea Război Mondial. Cartea este promovată mai ales de cei care neagă existența Holocaustului. Când eram la Paris și predam la Sorbona, vizitam uneori librăria nazistă din Place des Pyramides, nu departe de Luvru, unde cărți expuse cel mai vizibil sunt protocoalele și *Mein Kampf*. Și tarabele de cărți de-a lungul Senei pun cartea la loc de cinste.

Și în România au apărut nenumărate ediții, multe se găsesc în librării. Pe Google există oferte în diverse categorii de preț, dar cartea poate fi descărcată și gratuit. Și totuși, după părerea mea majoritatea românilor nu sunt și nu au fost vreodată antisemiţi. Singurii antisemiți pe care i-am întâlnit sunt unii intelectuali, de la Eminescu până la Hașdeu, care cred că au primit aceste idei sub influențe străine.

Ceea ce nu înțeleg nicidecum este că astăzi, în sec. XXI, după ce o treime a poporului evreu a pierit în Holocaust și cam jumătate din populația evreiască a lumii trăiește în Israel, mai există oameni care cred în aceste aiureli și le promovează.